

”مینی بچی - اس کلھیگی دنیا کا سک کانگ وشتا کی سمان ہئے، یہ دنیا
آب مٹی کے مٹی اس لیٹی اس سین لگا نہین رکنا ہئے، آسکتی نکال دینی ہئے“

پرشن :- کن بچوں کی دل اس پڑاٹی دنیا سین نہین لگ سکتی ہئے؟

اثر :- جو آگیا کاری، وفادار، نشچہ بڈی بچی ہئے اُنکی دل اس پڑاٹی دنیا سین لگ
نہین سکتی کیونکہ اُنکی بڈی پر رہتا یہ تو وناش ہوئی کے ہوئی۔ یہ تلسر (جادو) کا
کیل ہئے، مایا کا پیکا ہئے۔ اسکا آب وناش ہونا ہین ہئے۔ ڈئر قتینگی، آرٹ کک
ہونگی، ساگر ڈرنی کو ہپ کرینگا.... یہ سپ ہونا ہئے، نٹنگ نیو، سویت ہوم، سویت
راچڈانی یاد ہئے تو اس دنیا سین دل نہین لگ سکتی۔

گیت :- جسکا ساٹی ہئے پجوان....

اوم شانتی . یہ نشچہ کی اوپر گیت ہئے۔ جب باپ کا بنتی ہئے وا باپ آتی ہئے تو وہ
آکر ہمارا ساٹی بنتی ہئے۔ بچی جانتی ہئے باپ جب آتی ہئے تب ہین وناش کی طوفان ہوتی
ہئے۔ باپ آتی ہئے پڑاٹی دنیا کو خلاص کر نئین دنیا استاپن کرنی۔ آرٹ کک ہونگی، سمندر
نیچی سین ڈرتی کو کا جائینگا، برسات اوپر سین ڈرتی کو کا جائینگی۔ یہ سپ ہونا ہین ہئے۔
گیت تو اُنہون نین اُسی ہین بٹن بنائی ہئے۔ تم برھمٹ کل پوٹ بچی جانتی ہو بروبر پڑاٹی
دنیا کا وناش ہونا ہئے۔ باپ آتی ہین ہئے نئین دنیا کی استاپنا کرنی۔ برھمٹون کو ساری وشو
کا مالک بناتی ہئے۔ پڑاٹی دنیا کا وناش کراء قر ساری وشو کی راجائی بچوں کو ورثی پر دیتی
ہئے۔ تم جانتی ہو باپ سین نئین وشو کی مالکپٹی کا ورثا ملتا ہئے۔ یہ پڑاٹی وشو تو کوئی
کام کی نہین ہئے۔ منش سمجھتی ہئے آب تو سورگ بنتا جا رہا ہئے۔ پرنتو یہ سپ ہئے مایا کا
پیکا۔ سپ چیز مِلمی کی ہئے۔ سارا راجیہ مِلمی کا ہئے۔ رُج کی پاٹی (مرگہ ترشتا) سمان ہئے،
اسپر منش خوش ہوتی ہئے۔ آگی جب مسلمانوں کا راجیہ تا تو یہ اُتروپلین، موثرین آد ثوریٹی
ٹی۔ یہ سپ مایا کا پیکا ہئے۔ کتنی پلٹنس بناتی ہئے۔ بچی جانتی ہئے یہ سپ وناش ہونی
ہئے۔ آرٹ کک ہونگی، یہ ڈٹمس آد سپ پاٹی ہین پاٹی کر دینگی۔ منش سمجھتی ہئے اس
سین سک ملینگا۔ پرنتو ان سپ سین دک ہین ملینگا۔ یہ اُتروپلین پی دکدائی بن پرینگی،
بامبس گرائینگی۔ تو بچی یہ سپ باتین پوُل جاتی ہئے اس لیٹی پڑاٹی دنیا پر دل لگ جاتی ہئے۔
جو باپ کی آگیا کاری، وفادار، پوری مددگار بچی بنتی ہئے، پکی نشچہ بڈی ہئے وہ تو
جانتی ہئے کے کچ پی ہو، یہ کوئی نئین بات نہین ہئے۔ یہ تو اُنیک وار پڑاٹی دنیا کا وناش
ہوئا ہئے۔ سو آب ہونا ہئے ضرور۔ وہ سمجھتی ہئے بہت نئین نئین چیزین بن رہی ہئے، سورگ بن
رہا ہئے اوڑ تم بچی صرف جانتی ہو کے یہ تو تلسر (جادو) کا کیل ہئے۔ جُسی کوئی پڑاٹی
سونی کو رنگ روپ لگا کر چمکدار بناء دیتی ہئے، وُسی اس پڑاٹی دنیا کو پی رنگ روپ
دیگر چمکدار بنانی کی سپ طرف پلٹنس بناتی رہتی ہئے۔ اُنکو یہ پتا ہین نہین ہئے

ڪَ وِناش هونا هئ. يهه تو تمبرهمڻ هين جانتِي هو ڪَ يهه پُراڻِي دنيا وِناش هوني هئ.

منش تو ڪهه ديتِي هئ ڪَ يهه پُراڻِي دنيا وِناش هونگِي ڦر نئين دنيا پڳوان آڪر
اِستاپن ڪرينگِي. پهلِي برهما ڪو رچينگِي، ڦر اُن سين منش سرشتِي پڌا هونگِي. سو تو پَنا
نهيَن ڪب هونگا! يهه صرف تهر بچون ڪو باپ بڻ سمجهاڻي هئ. پڳوان ڪي هئ شريمت.
اَب شريمت جب ڪها جاتا هئ تو ضرور سمجهاڻا چاهيئي يهه تو اونچ پڳوان ڪي هين مت
هئ. شريمت برهما ڪي وا وِشو ڪي نهين ڪهڻي هئ. پڳوان آڪر برهما تن سين شريمت
ڪُسي ديتِي هئ يهه منش نهين جانتِي هئ. وهه سمجهاڻي نهين ڪَ برهما ڦر نيچي ڪُسي
آتا هئ، وهه تو هئ سوڪير وطن واسي. تو اِن سڀ باتون ڪو نه جاني ڪي ڪارڻ ڪرشن ڪا
نام دي ديئا هئ. اُسي پي نهين هو سڪتا ڪَ ڪرشن ڪا ڪوئي ساڌارڻ روپ هئ جسڀر
پرماٽما پرويش ڪرتي هئ. يهه باتين ڪوئي نهين جانتِي. باپ ڪهڻي هئ هماري پي بهت
گُرو ڪيئي هونگِي ٿي، پرنتو ڪُچ پَنا نهين ٿا. پوڻي هونگِي ٿي ڪَ شريمت ڪسڪي هئ؟
سريشت تي سريشت تو هئ نراڪار. اُنڪي هين شريمت هئ. شوايه نمهه ڪهڻي هئ نان.
اُنڪي مهما اُپر اُپار هئ. اِن باتون ڪو تهر بچي هين جانتِي هو. يهه سڀ باتين ڪسڪو
بُڌي ۾ بناني ۾ ڪتني محنت لڳتي هئ!

اَب پڳتون ڪو پڳوان ڪي مت چاهيئي. يهه تو ڊراما ۾ نونڌ هئ. گيتا ڪي پڳوان نين
آڪر پڳتون ڪو مت دي هئ. تو پڳتون ڪا اڏار ڪُسي هو، پڳت ڦر ڪهه ديتِي هئ پڳوان
سرووياپي هئ. پڳت هين پڳوان هئ تو بتائو اُنهن ڪا ڪيا حال هونگا! اَب باپ بڻ سمجهاڻي
هئ ڪَ پڳوان ايڪ هئ، وهه آتي هين هئ پڳتون ڪي رکيا ڪرني. اِس سميه منش سڀ راوڻ
ڪي شوڪ واڻڪا ۾ هئ. ڪوئي پي منش ساڌو سنت آڌ رکيا نهين ڪر سڪتي هئ. پڳتون
ڪي رکيا پڳوان ڪو ڪرني هئ.

منش يهه نهين جانتِي هئ ڪَ هر پنت دنيا نرڪ ۾ نواس ڪر رهي هئ. پاوَن دنيا
سورڳ ڪو ڪها جاتا هئ. يهه باتين سمجهاڻي ڦر پي ڪوئون ۾ ڪوئي. ڪلپ پهلِي والي
سڪيلڌي بچي هين آئينگِي. ڪلپ ڪلپ تهر سڪيلڌي بنتي هو ڦر ڪوئي تو پورا بنتي هئ،
ڪوئي ڪو تو ميا ڪچا هين ڪا جاتي هئ. باپ ڪو ياد نه ڪرني سين جهٽ وڪار آ جاتي
هئ. پهلا پهلا وڪار ديهه اهنڪار آيا تو ڦر اُرون ڪي پي چيشتا هونگِي، اِس ليئي باپ
ڪهڻي هئ ديهي اُپماني بنو ڪيونڪ سپڪو واپس جانا هئ. يهان تو دڪ هين دڪ هئ.
ڪلهيگي دنيا ڪا سڪ ڪانگ وِشتا ڪي سمان هئ. يهه تو سنيا سي پي ڪهڻي هئ اُور تهر پي
سمجهاڻي هو. نرڪ اُور سورڳ ڪو تهر بچي جانتِي هو. نرڪ ۾ تو ڪوئي سڪ نهين. نرڪ ۾
ڪوئي سين پي لڱاءُ رکنا اُپنا پڌ پرشت ڪرنا هئ. ڪوئي پي چيز ۾ آسڪتي نهين رڪني
هئ. سمجهاڻا چاهيئي يهه تو پُراڻِي دنيا ختم هوني والي هئ. يهه دنيا ڪوئي ڪام ڪي
نهين هئ. پهلِي پهلِي ديهه اُپمان آني سين اُنڪي ساڻ دل لڳتي هئ. ديهي اُپماني ڦر اِس
پُراڻِي دنيا سين جُسي اُپرام رهينگِي. وهه هوتا هئ حد ڪا وِتراڳ، يهه هئ بيحد ڪا وِتراڳ

۔ هر اس پُراڻي دنيا ڪو پوئتي هئ، يهه بلڪل هيئن دُڪ ديني والي هئ۔ ان سين باقي ٿورا سا ڪام لينا هئ، يهه گئي ڪ گئي۔ باقي دو گهرِي ڪي هر مهمان هئ۔ تو برهمڻ هيئن ڪهتي هئ ڪ هر پُراڻي دنيا ۾ دو گهرِي ڪي مهمان هئ۔ هر اُپني سُوپٽ هوم، سُوپٽ راجڌاني ۾ آڪر سڪ پوڳينگي، اب همڪو جانا هئ۔ يهه پُراڻي دنيا قبرستان هوني هئ اس ليئي ديهه سھت سڀ ڪُچ پوڻ جانا هئ۔ يهه شرير پُراڻي جُتي هئ، اسڪو اب چوڙنا هئ، يوگ ۾ رهنا هئ۔ يوگ ۾ رهندي سين آيو بڏينگي۔ تو هر باپ سين ورثا لينگي۔ ديهه اُپماني ڪي آيو بڏ نهين سڪتي۔ اُنڪا ديهه سين پيار هو جاتا هئ۔ ڪوئي ڪا شرير اُچا هئ تو ديهه سين پيار هوتا هئ۔ اُچي ريت شرير ڪو ملتي رهندي۔ جئسي برتن ملي جاتي هئ۔ جتنا تر يوگ ۾ رهندي اُتنا آتما پيوئر هوتي جائينگي ڦر لائق بنينگي، نيان برتن لين ڪي۔ هر شرير ڪو پل ڪتنا پي صابڻ، وٽزلن، پائوڊر آڊ لڱائينگي ڦر پي پُراڻا شرير هئ نان۔ پُراڻي مڪان ڪو ڪتنا پي مرمت ڪرو تو پي جئسي ڪنڊهر هئ، تو يهه شرير پي اُئسي هئ۔ اُپني سين اُئسي اُئسي باتين ڪرينگي تب باپ اُور ورثي سين دل لڳينگي اُور ڪوئي چيز سين دل نهين لڳائي هئ۔ مئن آتما هون، باپ ڪي پاس جاني والي هون۔ باپ ڪو ياد ڪرني سين فائدا هوتا رهتا هئ۔ آيو بڏتي رهندي هئ۔ آتما سمجھتي هئ مئن يوگ ٻل سين پيوئر هوتي جاتي هون۔ يهه ميرن شرير ڪوئي ڪام ڪا نهين هئ۔ پل سنڀاسي پوئر رهندي هئ پرنٽو شرير تو ڦر پي پنت هئ نان۔ يهان ڪوئي ڪا پي شرير شڏ نهين هو سڪتا۔ وهان شرير وڪ سين نهين بنتا۔ يهه باتين تر بچي هيئن جانتِي هو۔ اُگر سورڳ ۾ پي وڪارون سين هيئن پئڊائش هوتي تو ڦر اُنڪو نروڪاري ڪيون ڪهتي؟ وهان تو آتما اُور شرير دونو پوئر هوتي هئ۔

تر جانتِي هو اس سميه پانچ تتو پي آئرن ايجيڊ هئ تو شرير پي اُئسي ملتي هئ۔ بيماري آڏو هوجاتي هئ، وهان ڪي شرير بيمار هو نه سڪي۔ يهه سڀ سمجھني ڪي باتين هئ۔ وهان تمھاري شرير پي نئين بنتي هئ۔ ستوپرڌان پرڪرتي بن جاتي هئ۔ وهان يهه دوائيان آڏو ڪُچ نهين هوتي۔ شرير چمڪتا رهتا هئ۔ ڪايا ڪنچن سمان بن جاتي هئ۔ اُپي تو لوهي ڪي هئ۔ وندر هئ نان ڪايا ڪئسي بدلتي هئ! ڪوئي پالڻ تو نهين ڪي جاتي هئ۔ ڪايا ايڪدم ڪنچن سمان هو جاتي هئ اُسڪو گولڊن ايجيڊ ڪها جاتا هئ۔ سوني ڪي شرير تو نهين هوتي هئ۔ لڪشمي نارائڻ ڪو پارسناٽ پارسناٽي ڪهتي هئ۔ اُنھون ڪي شرير ديڪو ڪتني ستوپرڌان هئ! اُنھون ڪي ڪتني مهمان هئ۔ اُپي تو يهه پانچ تتو پي تموپرڌان هئ، وڪ سين شرير پئڊا هوتي هئ۔ وهان هئ يوگ ٻل ڪي بات۔ سورڳ ۾ ضرور وائيسليس بچي هونگي۔ ڪام وڪار مھاشترُو وهان هوتا نهين۔ باپ ڪهتي هئ يهه ڪام وڪار تمڪو آڏو مڌي انت دڪ ديني والا هئ۔ اُنڪو ڪها هيئن جاتا هئ سمپورڻ نروڪاري دنيا اُور اسڪو سمپورڻ وڪاري دنيا ڪها جاتا هئ۔ هرايڪ ڪي اندر يهه پانچ پوٽ هئ۔ پانچ پوٽون پر وجھ تب پاتي جب سروشڪتيوان باپ سين يوگ لڳاتي هو، جس يوگ ٻل سين تر وشو ڪي مالڪ بنتي هو۔ تو تر هو انڪا گنيٽو شو شڪتي سئنا۔ سئنا شو بابا سين يوگ لڳاڪر

شڪتي لي رهي هئ. وه سروسڪتيوان باپ هئ هين سورڳ ڪي راجڌاني استاپن ڪرني والا، گاد فادر. وه آتي هين هئ تمڪو سورڳ ڪا مالڪ بناني. آبي تر سورڳ ڪي لائق نهين هو. مئن ڪلپ ڪلپ آڪر تر بچون ڪو سورڳ ڪي راجڌاني ۾ راجيه ڪرني ڪي لائق بنانا هون. آبي تر هو نرڪ ڪي مالڪ. منش ڪهتي پي هئ فلاڻا مڙا، سورڳواسي هوئا. بلڪل سمجهتي نهين هئ ڪ هر نرڪ ۾ هئ. سورڳ ڪا واسطو ۾ ڪوئي ڪو پنا هين نهين هئ. ڪهتي هئ جنڪي پاس ڏن دؤلت بهت هئ اُنڪي ليئي يهان هين سورڳ هئ. اُڙي اتني بيماريان آڏ لڳي پري هئ اسڪو سورڳ ڪئسي ڪهينگي! سورڳ تو ستيگ ڪو ڪها جاتا هئ. ڪلهيگ ۾ ٿوريئي سورڳ هئ. باپ نين سمجهايا هئ يه هئ وڪاري دنيا. هرايڪ ناري ڏروپدي، پاروتي هئ. هرايڪ ناري ڪو آمرناٽ آمرڪٽا سُناتي هئ. هرايڪ ڏروپدي ننگن هوني سين بچ جائينگي. يه باتين بيحد ڪا باپ بئن سمجهاتي هئ. وه هئ هين وائيسليس ورلد، سمپورٽ نروڪاري دنيا، وڪار بلڪل نهين. آتما آڪر پرويش ڪرتي هئ تو اُس سميه ٽرپ ۾ بلڪل پيوٽر رهتي هئ. آتما پي پيوٽر آتي هئ اس ليئي اُنڪو ٽرپ ۾ پي ڪوئي سزا نهين پوڻي پرتي هئ. يهان تو سبي ڪو سزا ملتي هئ. آچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) اس دنيا ۾ سيم ڪو مهمان سمجهنا هئ. ديهي اپماني بن پڙاڻي دنيا اوڙ پڙاڻي ديهه سين اپرام رهنا هئ.

(2) يوگ سين آتما اوڙ شرير روپي برتڻ صاف ڪرنا هئ. يه شرير ڪام ڪا نهين هئ اس ليئي اس ۾ ممتو نهين رکنا هئ.

وردان - خوشي ڪي خزاني سين اُنڪ آتمائون ڪو مالامال بناني والي سدا

خوشنصيب پو

خوشنصيب اُنهين ڪها جاتا جو سدا خوش رهتي هئ اوڙ خوشي ڪي خزاني دواران اُنڪ آتمائون ڪو مالامال بناء ديتي هئ. آج ڪلهه هرايڪ ڪو وشيش خوشي ڪي خزاني ڪي آوشيڪتا هئ، اوڙ سڀ ڪچ هئ ليڪن خوشي نهين هئ. آپ سڀڪو تو خوشيون ڪي ڪاڻ مل گئي. خوشيون ڪا ورائتي خزان اُنڪي پاس هئ، صرف اس خزاني ڪي مالڪ بن جو ملا هئ وو سيم ڪي پرت اوڙ سرو ڪي پرت يوڙ ڪرو تو مالامال اُنپو ڪرينگي.

سلومن - اُنڪ آتمائون ڪي وئرت پاء ڪو سريشت پاء ۾ پريورتن ڪر دينا هين

سچي شيوا هئ.